

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

พระอยู่ที่ธรรมวินัย

ก่อนจ้งหัน

วันนี้พระ ๓๖ องค์ โน่นไม่ใช้เล่น เมื่อวานนี้ ๒๙ จวนเข้าพรรษาเท่าไรก็ยิ่งไหลเข้ามาๆ ทางนี้ยิ่งล้นๆ ไหลออก วันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นวันที่ว่างงาน ทางพุทธศาสนาเราถือวัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันพุทธศาสนา งานของใจ งานเพื่อบุญเพื่อกุศลเข้าสู่ใจ อย่างทางโลกเขาถือวันเสาร์วันอาทิตย์เป็นสากล ทางพุทธศาสนาเราถือวัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันบำเพ็ญคุณงามความดีเข้าสู่ใจ นอกจากนั้นก็ในวันหมุนตัวเพื่อธาตุเพื่อขันธ แล้วก็มีความโลภแทรกเข้าไปๆ ให้ติดให้ตันไม่มีเวลาว่าง ๖ วัน ๗ วันหมุนเพื่ออันเดียว ส่วน ๒ วันควรแบ่งเอาไว้ เช่น วัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันผ่อนคลายให้เราได้บำเพ็ญการกุศลเข้าสู่ใจ

ใจเป็นตัวสำคัญอยู่ในร่างทุกคนๆ ใจอันนี้ไม่มีใครมองเห็นได้ง่ายๆ มีพระพุทธเจ้า รองลำดับลงมา สืบทอดมรดกอันเลิศเลอของท่านไว้ก็คือพระอรหันต์ นั่นท่านผู้ให้เห็นจิตรู้จิตเอาจิตไว้ได้ ยกจิตให้พ้นจากทุกข์คือมทานิพพาน จิตดวงนี้ไม่เคยตาย ท่านทั้งหลายให้จำไว้ อย่าให้กิเลสหลอกหลวงนะ จิตๆ คือตัวนักรู้ มันอยู่ในกายของเรา มันชานออกไปตามประสาทส่วนต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือของจิตนั้นแหละ ออกทางตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมผัสตรงไหนรู้ทั้งนั้นๆ นี่คือการแสดงของจิต ออกมาจากจิตโดยตรง ตัวนี้ไม่ตาย ออกจากร่างนี้ตายไปแล้วไปเกิดที่นั่น ตายนั่นไปเกิดที่นี่ มีแต่ใจดวงเดียวนี้

โลกกิเลสมันตาบอด มองข้ามไปหมด มีหน้าซ้ำบอกว่าตายแล้วสูญ ตัวมันนั้นแหละตายเกิดๆ มากี่กัปกี่กัลป์ ให้กิเลสลบล้างร่องรอยของตนที่เคยเป็นมาว่าสูญไปเสียหมด ให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ พุทธศาสนานี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว เกิดมาไม่มีวาสนาไม่พบ พบแล้วก็ไม่สนใจ แม้เข้ามาอยู่ในวงศาสนายังมากัดกันอยู่ในวงศาสนาอีก นี่เห็นไหมกิเลสมันหยาบขนาดไหน มันตีเข้าไปได้ทุกด้านทุกทาง

พระเราให้ตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดีนะ บวชเข้ามาเพื่อสร้างชีวิตทั้งนั้นแหละ นับแต่วันบวชนี้เป็นวันสร้างชีวิตทั้งหมด ละความชั่ว สร้างแต่ความดีๆ เฉพาะนักปฏิบัติเราจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก ศิลเรียกว่าบริสุทธิ์เต็มที่แล้วทุกองค์ๆ นับแต่วันบวชมา จากนั่นให้

บำเพ็ญทางสมาธิ ทำใจให้สงบเย็น ถ้าใจสงบเย็นแล้วเย็นไปหมดทั่วโลกนั้นแหละ ถ้าใจร้อนแล้วก็ร้อนไปทั่วโลก ใจร้อนคือกิเลสเข้าเผา ใจเย็นคือน้ำดับไฟได้แก่ธรรม เป็นเครื่องดับกันอยู่ภายในตัว

อย่าตื่นโลกตื่นสงสาร ตื่นมากก็ปักก็กัลป์ หลอกกันมาอย่างนั้น มีแต่กิเลสพาหลอกเอาธรรมเข้าจับบ้างจะได้ยับยั้งชั่งตัวได้พอประมาณ หรือได้ดี หรือได้เป็นอย่างดี เราเกิดมา เกิดมากับบุญกับกรรม บุญกรรมคือบาปบุญนั้นละพาให้เกิดมา มีดีมีชั่ว มีสูงมีต่ำ ให้บำเพ็ญทางดีนั้นละจะเป็นความดีสำหรับหนุนจิตใจเรา

ควรให้ว่าง ปีหนึ่งมีกี่วัน เดือนหนึ่งควรจะได้สัก ๔ วัน เช่นวัน ๗ คำ ๘ คำ หรือ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันอบรมจิตใจควรจะได้ ทางสากลเขาก็เรียกวันเสาร์วันอาทิตย์นี่เป็นวันหยุดงานเขา วันพุทธศาสนาของเราคือวัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ ควรจะให้ได้ดีความดีงามนี้เข้าสู่ใจ จะขึ้นไปให้ตั้งแต่กิเลสตัณหาเสียหมดเอามาเลี้ยงธาตุเลี้ยงขันธ ธาตุขันธของเราเท่านี้ ท้องมันใหญ่โตอะไร ตัวโลกนั้นละมันกินไม่พอ ตัวนั้นให้ระวังให้ดี ทำโลกให้ร้อนอยู่ทุกวันนี้มีแต่ตัวโลก เป็นบ้าอำนาจ บ้าทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าสิ่งไม่ดีแล้วมันหมุนตัวเข้าเลยละใจ จำให้ตื่นนะทุกคน ๆ ที่นี้จะให้พร

หลังจั้งหัน

(ชาวอินโดนีเซีย ๕๑ คนและคณะสงฆ์มีเจ้าคุณพระปัญญาวราภรณ์ สังฆราชอินโดนีเซียมานมัสการหลวงตา) อินโดนีเซียรู้สึกจะเข้ามาในวัดนี้มากอยู่นะ ฝ่ายผู้หญิงมักจะมาเสมอ และประชาชนก็มาเรื่อย ๆ อย่างนี้แล้ว มามาก ถือเถอะใครจะถือพุทธศาสนาไม่มีขาดทุนสูญดอก มีแต่ผลบวกๆ โดยถ่ายเดียว พุทธศาสนานี้ออกมาจากพระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยแท้ เป็นศาสนาที่เอกอุทีเดียว คือผู้เป็นเจ้าของศาสนาเป็นผู้สิ้นกิเลส ความโลภไม่มี ความโกรธไม่มี ราคะตัณหาไม่มี ความลำเอียงนั้นเอียงนี้จึงไม่มีเสมอภาคคือธรรม ท่านผู้ใดนับถือพุทธศาสนาเรียกว่ามีลาภ มีวาสนาโดยลำดับลำดาไป

พูดถึงเรื่องศาสนาไม่ได้ตำหนิติเตียน เราเอาหลักความจริง ศาสนาๆ แปลว่าคำสั่งสอน สอนด้วยอำนาจของกิเลสก็มี สอนด้วยอำนาจของธรรมก็มี แต่อาศัยคำว่าศาสนา ประหนึ่งว่าเป็นธรรมไปเสียทั้งหมด ความจริงไม่ใช่ คำสอนของกิเลสก็มี คำสอนของธรรมก็มี คำว่าธรรม ธรรมของท่านผู้บริสุทธิ์ล้วนๆ คือพระพุทธเจ้า เป็นคำสอนออกมาจากพระพุทธเจ้า และเป็นคำสอนที่เรียกว่าศาสนธรรม เป็นธรรมที่แน่นอนตายตัว

ศาสนาของกิเลสก็มี ผู้เป็นเจ้าของศาสนา เป็นคลังกิเลส แสดงออกไปจะเป็นกิเลส ออกไปเรื่อยๆ เรียกว่าคลังกิเลส โครงการของกิเลส ศาสนาคำสอนของกิเลส อย่างนี้ก็มี ศาสนธรรมเป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นคำสอนของท่านผู้บริสุทธิ์ อย่างนี้ก็มี แต่มี น้อยมากทีเดียว ที่เรียกว่าศาสนธรรมนั้นมีน้อยมาก ศาสนะของกิเลสนี้มีมากมายก่ายกอง แต่มันก็เป็นกรรมของสัตว์ เราจะตำหนิติเตียนใครไม่ได้นะ มันหากเป็นกรรมนั้นแหละ กรรมของสัตว์เอง ที่จะให้ติดให้พัน ให้เชื่อถือในสิ่งไม่ดีทั้งหลายนี้ มันเป็นอำนาจของกิเลส มันดึงดูดได้ง่าย ส่วนที่จะให้เป็นที่ไปในทางที่ดีที่ดี คือธรรมแท้มีน้อยมาก

เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้เข้ามานับถือพุทธศาสนาแล้วจึงเป็นผู้มีวาสนาพอสมควร และ วาสนาอื่นๆ ขึ้นไป ถ้าไม่ใช่เอากิเลสเข้ามาเป็นศาสนาในหัวใจของพระ กิรียาของพระเสีย เท่านั้น ศาสนธรรมเป็นศาสนธรรมนำผู้ปฏิบัติให้เป็นผู้สวยงามมีความสุข สวยงามในความ ประพฤติ กิรียามารยาท หน้าที่การงาน ถ้ากิเลสเข้าแทรกก็เป็นพินเป็นไฟไป เพราะกิเลสนี้ เข้าได้ทุกแห่งทุกมุม ศาสนธรรมจึงมีน้อยมากทีเดียว แม้ในตัวเราเองคนหนึ่ง พระองค์หนึ่ง นี้ศาสนธรรมที่มีอยู่กับเรานี้จะมีน้อยมากนะ แต่ศาสนกิเลสมีมาก ๆ แม้ในพระเรา นี้ เหมือนกัน เราต้องแยกออกไปให้เสมอภาค

ศาสนะของกิเลสคือกิเลสพาคิด พาอ่าน พาปรุง พาแต่ง พาต้องการ พาให้ดู ให้รู้ ให้เห็นในสิ่งต่างๆ พาให้หยากนั้นหยากนี่ เป็นเรื่องศาสนะของกิเลสออกในหัวใจพระ แล้ว ก็กว้านเอาพินเอาไฟมาเผาพระ ถ้าศาสนธรรมก็คือความคิดที่มีสติมีปัญญาให้เป็นอรรถ เป็นธรรมไปแล้ว มีความสำรวมระวังตน นี้เรียกว่าศาสนธรรม พระองค์หนึ่งก็มีศาสน ธรรมขึ้นเรื่อยๆ ถ้ามีความสำรวมระวัง สติสำคัญมากนะ สังวรธรรม ความสำรวมระวังตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ต้องเอาสติเป็นผู้ระมัดระวังรักษา ถ้าไม่ใช่สติแล้วไม่ทัน เป็นศาสนะ ของกิเลสไปหมดนั่นแหละ อย่างเราอยู่ทั่วกันเวลานี้

คือแยกธรรมเป็นประเภทๆ แยกธรรมเป็นส่วนละเอียดออกมาจับธรรมส่วนหยาบ กิเลสส่วนละเอียดแทรกอยู่ในนั้น ส่วนมากมักจะมีแต่ศาสนกิเลสอยู่ในตัวของพระของเณร เรา ศาสนธรรมจะมีน้อย ฟังให้ตึ้นะคำนี้เคยพูดที่ไหน ศาสนะของกิเลสนี้มันจะพาคิด พา ปรุง พาแต่งแต่เรื่องของกิเลสทั้งนั้น สอนตัวเองนั่นแหละ จูงตัวเองนั่นแหละไปเรื่อยๆ ศาสนธรรมคือเตือนตัวเองเรื่อย ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟังอะไรก็ได้พิจารณา

(มีคนถ่ายภาพขึ้น) เวลานั้นอย่ามาถ่ายภาพนะ นี่ละศาสนกิเลสหรือศาสนธรรม กำลังเทศน์อยู่นี้พับออกมาแล้ว เป็นข้าศึกต่อธรรมในการเทศน์ เห็นไหมละดูซินะ มัน แทรกอยู่นี้ เวลาฟังเทศน์มันก็แทรกเข้ามาอย่างนี้ละ

ผู้สำรวจตนได้ตามธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นลำดับลำดับไป ผลที่ปรากฏก็เป็นพระโสดา พระสกิทาคา พระอนาคา พระอรหัตต์ นี่เรียกศาสนธรรมเป็นลำดับลำดับไป จนเป็นศาสนธรรมล้วน ๆ เต็มอยู่ในหัวใจ สอนโลกไม่ผิด ถ้าเป็นศาสนิกเลศสอนโลกผิดพลาดเพราะตัวเองพาให้ผิด เอาให้ท่านเป็นล่ำมพูดให้ฟัง (ล่ำมพระไทยแปลเป็นภาษาอินโดนีเซีย) นี่ถ้าอยากจนตรอกก็มาจนที่วัดป่าบ้านตาดนะ เราไปเอาไอ้ปุ๊กก็มาพูดภาษาปุ๊กก็ได้เรื่องใหม่ ไม่ได้ นั่นละจนตรอกตรงนี้ เข้าใจไหมละ

เราพูดตามความจริงนะ เราไปเสียตรงที่เราไม่ค่อยรู้ภาษาอื่น ๆ มาก มีแต่รู้ภาษาของเราเองเสีย ถ้ารู้ภาษาอื่น ๆ ได้มากก็จะเป็นประโยชน์มาก เราเห็นได้ชัดเจนเวลาเราไปประเทศอังกฤษ ไปที่แรกพวกฝรั่งมังค่าไม่ค่อยมานานัก ท่านปัญญาเป็นล่ำมเพราะท่านปัญญาเป็นชาวอังกฤษ ไปที่แรกก็ไม่ค่อยมากนัก ต่อมาเพิ่มขึ้น ๆ ๆ เต็มหมดเลยมีแต่ฝรั่งมังค่า เก้าอี้ไม่มีความหมาย เก้าอี้ที่นั่น ๆ ของเขา มานั่งที่ไหนนั่งแทรกได้เลยเหมือนผ้าพับไว้ แล้วหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ ที่แรกเขาบอกเขามาสังเกตุการณ์ ผู้มาสังเกตุการณ์ก็มี ครั้นต่อมา ๆ นี้คำว่าสังเกตุการณ์เลยหมดไป ๆ ไม่ได้มาอยู่ไม่ได้ อยากมาอยากฟัง

ท่านปัญญาชาวอังกฤษเป็นล่ำมแปลให้ฟัง ถ้าเราพูดเป็นภาษาอังกฤษเลยจะมิรสาชาติมีน้ำหนักรมากกว่านั้น เราไปเพียงเท่านั้นก็เห็นประโยชน์มากมาย พวกชาวอังกฤษพอออกพอใจ เวลาจะมาน้ำน้ำตาพั่ง เวลาจะมา ก็อย่างนั้นแล้ว ธรรมเข้าที่ไหนสนิทกันได้ทั้งนั้น ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะที่ไหน ๆ ธรรมเข้าได้หมด เข้าได้สนิท ๆ คือธรรม เพราะฉะนั้นใครมีธรรม ตัวเองก็สนิทใจตัวเอง สماعคมกับผู้ใดต่างคนต่างมีธรรมก็มีความสนิทกัน ทั่วโลกนี้ถ้ามีธรรมในใจ ๆ แล้วโลกจะไม่เกิดความเดือดร้อน ไม่รบราฆ่าฟันกัน ต้องรู้จักเฉลี่ยเผื่อแผ่ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่กับธรรม สมานได้หมด ธรรมเป็นเครื่องสมาน ไม่ใช่ทำความแตกร้าง ความแตกร้างเป็นเรื่องของกิเลสตัณหา ธรรมนั้นเป็นความสมัครสมาน สมมุติว่าผ้าไม่ดีเราก็บีบก็ปะก็ชุน สมัครสมานอย่างนั้น แต่กิเลสนี้มีแต่พินมีแต่เผาไปเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้นนะ เอ้า จะพูดให้พวกนี้ฟังก็พูดได้

(ล่ำมพระชาวไทยแปลเป็นภาษาอินโดนีเซีย จากนั้นได้ถวายนครของไทยทาน) ดีแล้วให้ตั้งหน้าปฏิบัตินะ พระเรานั้นแหละจะให้ความร่มเย็นแก่โลก คือพระปฏิบัติดี พระพุทธเจ้าท่านว่า สุปฏิปันโน อสุปฏิปันโน ญายปฏิปันโน สามิจิปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเป็นที่น่าเคารพเลื่อมใส เป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทาน คือเป็นผู้ปฏิบัติอยู่ในกรอบของศีลของธรรม ซึ่งเป็นกรอบที่สวยงามมากที่สุด คือกรอบของศีลของธรรม รื้อศีลรื้อธรรมเป็นรื้อเป็นกำแพงที่สวยงามมากที่สุด เราปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบฉบับ

ของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็เท่ากับเราไปกับองค์ศาสดา เราไปที่ไหนเท่ากับเรามีศาสดาติดตัวไปด้วย ธรรมและวินัยนั้นแลเป็นศาสดาแทนพระพุทธเจ้า

เรามีธรรมมีวินัยมีความสำรวมตามหลักธรรมหลักวินัย ก็เท่ากับเรามีพระพุทธเจ้าเป็นผู้นำไปด้วย ถ้าพรากจากธรรมจากวินัยแล้วเรียกว่าขาดที่พึ่ง ธรรมก็ไม่สมบูรณ์แบบเป็นพระไม่สมบูรณ์แบบ เป็นพระจอมปลอมไปเลย ปลอมจากธรรมจากวินัยแล้วก็ปลอมไปหมด ถ้าปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรมวินัยแล้วเรียกว่าเป็นพระที่สมบูรณ์แบบ เท่ากับศาสดาติดตัวไปด้วย คือธรรมและวินัยนั้นแหละที่ท่านประทานไว้ให้เป็นศาสดาแทนศาสดาของพวกเขาทั้งหลาย ของพระแต่ละองค์ ๆ ให้ปฏิบัติตามธรรมตามวินัย ซึ่งเท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวเลย ถ้าห่างจากนี้แล้วไม่มีหวัง

มรรคผลนิพพานจะไปหวังเอาตามดินฟ้าอากาศในที่ต่างๆ ไม่มีหวัง หวังอยู่กับธรรมกับวินัย ขอให้ปฏิบัติถูกต้องตามธรรมวินัย เรื่องมรรคผลนิพพานจะเกิดขึ้นที่นี้ๆ แห่งเดียวไม่เกิดขึ้นที่อื่น อย่าไปถามหามรรคผลนิพพานที่ไหน ให้ถามดูกับธรรมกับวินัยของตัวเองว่ามีส่วนบกพร่องตรงไหน ให้รีบแก้ไขตัดแปลงซ่อมแซมขึ้นมาให้ดีขึ้น นี่ศาสดาของเราคือธรรมคือวินัย ดีขึ้นในตัวของเราไปทีไหนก็ชุ่มเย็นเป็นสุขไปหมด เมื่อเป็นแบบฉบับตัวเองได้เรียบร้อยแล้ว ก็เป็นแบบฉบับของคนอื่นได้เป็นอย่างดี

หลักพุทธศาสนาคือพระเป็นผู้นำของประชาชน ไปอยู่ที่ไหนตั้งบ้านตั้งเรือนที่ไหน มีวัดวาอารามมีพระมีเณรกราบไหว้บูชา ได้ทำบุญให้ทานเป็นที่ชุ่มใจ ชุ่มใจนี้ชุ่มดีกว่าอย่างอื่นอย่างใด ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าความชุ่มใจด้วยอรรถด้วยธรรม ไปที่ไหนอยู่ที่ไหนเย็น พระเราไปอยู่ที่ไหนถ้าปฏิบัติตามธรรมตามวินัยนี้แล้ว ก็เท่ากับเรามีพระพุทธเจ้าอยู่ในนั้น พระธรรม พระสงฆ์อยู่ในนั้นหมด เราก็มีความภาคภูมิใจในตัวของเราเองไม่มีที่ติต้องติ คนอื่นได้พบได้เห็นสัมผัสสัมพันธ์เข้า ก็เกิดความเคารพเลื่อมใส เป็นบุญเป็นกุศลต่อจากเราไปอีกไม่มีประมาณ นี่ละพระจึงอยู่ที่ตรงนี้ อยู่ที่ธรรมวินัย นี่ละคือศาสดาของเรา

อย่าไปมองที่ไหนให้ข้ามเกินธรรมวินัยไป ให้ปฏิบัติอยู่ในกรอบของธรรมของวินัย เท่ากับมีศาสดาติดตัวของเราไปตลอด มรรคผลนิพพานก็ติดไปด้วยนั้น อย่าไปหามรรคผลนิพพานที่อื่นที่ใด ให้หาเอาที่ธรรมกับวินัยของพระพุทธเจ้า นี้แลแนวทางที่ถูกต้องดีงามเพื่อมรรคผลนิพพานอยู่จุดนี้ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติให้ดี มรรคผลนิพพานไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา อยู่กับผู้ปฏิบัติ เราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเท่ากับตัดดวงเอามรรคผลนิพพานเข้าสู่ใจของเราตลอดเวลา เมื่อเราเย็นแล้วไปอยู่ที่ไหนก็เย็น พระเป็นแนวทางเพื่อความสงบร่มเย็นแก่โลกทั่วๆ ไป คือพระพุทธศาสนา พระในวงพุทธศาสนา พระนอกนั้นเราไม่

ค่อยได้เกี่ยวข้อง ศาสนานอกนั้นเราไม่ได้เกี่ยวข้อง เราพูดถึงเรื่องพุทธศาสนาของเราที่เป็น ศาสนาคู่โลกคู่สงสารอย่างแท้จริง ไม่มีการหลอกลวงต้มตุ๋นในแง่ใดแง่หนึ่งซึ่งเป็นกลมายา ของกิเลสออกจากศาสนานั้นๆ แล้วทำโลกให้เสียได้มากมาย แต่พุทธศาสนานี้ไม่เสีย ถ้า ปฏิบัติตามนี้แล้ว ไปจะมีความชุ่มเย็นเสมอกันไปหมด เอ้า พูดให้ฟังอีกเสียทีหนึ่ง (ล่ามพระไทยแปลเป็นภาษาอินโดนีเซีย) ต่อไปนี้จะให้พร

นี่ละที่ว่าศาสนานั้นเข้ามาศาสนานี้เข้ามา เป็นข้าศึกนะจะเป็นอะไร ว่าศาสนาๆ เฉยๆ มีแต่ข้าศึก เราพิจารณาหมดแล้วโลกธาตุนี้ไม่มีศาสนา ศาสนธรรมไม่มี มีแต่ศาสนา ของกิเลสทั้งนั้น เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นไฟ ศาสนาไหนเข้าไปตรงไหนเหมือนกับเอาไฟเผา ไปเรื่อยๆ พุทธศาสนาที่เป็นศาสนาอย่างแท้จริงเลยมุดมอดไป เพราะถูกไฟศาสนาต่างๆ ที่เป็นข้าศึกนั้นแหละเผาเอาๆ นี่พุทธศาสนาเราก็กาลังเวลานี้ เผาอยู่ในกลางกรุงสยาม นี่ เห็นไหม ผ้าเหลืองๆ หัวโล้นๆ เวลานี้เผาอยู่ในกลางกรุงสยาม เราสลดสังเวชมากนะ ตั้ง ตัวเป็นมหาภัยต่อชาติต่อศาสนาของตัวเอง

เรามองเห็นแล้วสงสารนะ ศาสนาเต็มโลกมันมีแต่ข้าศึกศัตรูของธรรมทั้งนั้น ไม่ได้ มีอะไรที่จะเป็นเครื่องส่งเสริมศาสนาธรรม มีแต่เป็นพินเป็นไฟ ศาสนาไหนขึ้นมาก็เป็นเรื่อง ของกิเลสทั้งหมดเป็นไฟๆ เผากัน เช่นอย่าง...นี่ ตัวสำคัญมากทีเดียว เป็นภัย อำนาจมีแต่ อำนาจของกิเลสทั้งนั้น ศาสนาอะไร ว่าศาสนานั้นศาสนานี้ว่าเอาเฉยๆ มันมีแต่พินแต่ไฟ ไม่ใช่ศาสนา นี่ได้พิจารณาถึงพูดได้เต็มปากเพราะได้พิจารณาทางด้านจิตใจเต็มเม็ดเต็ม หนวย แต่ก่อนก็ไม่เคยพิจารณาไม่เคยสนใจ มีแต่ฟาดเจ้าของ ดีเจ้าของตลอด พออันนี้ แดกกระจายแล้วมันกระจายออกที่นี้ ไม่บอกก็ออกที่นี้ละ มันจึงได้รู้หมดเลย

ศาสนาใดๆ ก็ตามมีแต่พินแต่ไฟของศาสนาธรรม ไม่ใช่ศาสนา เรียกว่าเป็นไฟ ทั้งหมดไปเลยไม่มีศาสนา มีตั้งแต่เซน ศาสนาเซนก็เป็นส่วนปลายของพุทธศาสนาเสียเรา พิจารณาหมดแล้ว เขาไปตั้งชื่อว่าเป็นศาสนาเซนเฉยๆ ความจริงเป็นพุทธศาสนา คือ ศาสนาส่วนบนใช้ปัญญา ออกจากนี้หมดแล้วนี่ พิจารณาไปมันเข้ากันได้หมด ที่เขาว่า ศาสนาเซน อ้อ จริงอย่างนี้เอง เขาไปตั้งชื่อผู้ที่เป็นผู้รู้อย่างนั้นขึ้นมาที่แรกท่านไม่ได้ถือว่า เป็นศาสนานั้นศาสนา นี้ แต่ผู้ตั้งขึ้นมาใหม่นี้เอาเป็นศาสนานั้นศาสนานี้ มันไม่เป็น เป็น พุทธศาสนาส่วนบน สติปัญญาดังที่เคยพูด สติปัญญาอัตโนมัติ พอถึงขั้นนี้แล้วจะมีแต่ ปัญญาออกถ่ายเดียว แล้วก็บรรลुरुธรรมปึงเลย

ที่นี้เลยเอานี้เป็นศาสนาเซน ศาสนาเซนใช้ปัญญาๆ ไปอย่างนั้นเสียแล้ว ไม่ได้ เหมือนพระพุทเจ้าๆ ทาน คีล ภาวนา มีคีล สมาธิ ปัญญา เกิดเรื่อยๆ นะ อันนั้นไม่มี ผู้รู้

นั้นก็เลยเอาอันเป็นศาสนาของตน แล้วที่นี้เวลาปฏิบัติกอไ่ก่อกอายังไม่ได้ก็สอนปริญาเอกกันแล้ว ปริญาโท ปริญาเอก กอไ่ก่อกอายังไม่ได้เลย นี่มันขัดกัน ศาสนาอันนั้นเป็นศาสนาปัญญา คือ ตอนปลายแล้ว ศาสนาพุทธนี่ออกชั้นปัญญาออกแล้ว ๆ

ที่พยายามฝึกหัดจิตใจให้มีความสงบรุ่มเย็นเพื่อจะก้าวสู่นั้นไม่มี เพราะฉะนั้นจะเอาปัญญา ๆ ตายทิ้งเปล่า ๆ วางั้นเลย เมื่อถึงชั้นปัญญาไม่ได้บอกมันก็รู้อเองนะ ไม่บอกมันก็รู้อเอง ๆ เราพูดจริง ๆ มันกระจ่างไปหมดในหัวใจนี้ แต่ธรรมไม่เหมือนโลก รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น แต่เวลาความจำเป็นที่จะพูดนี้พูดได้ตลอด ๆ ๆ ไหลออกไปเลยก็ได้ นั้น

เพราะฉะนั้นเราถึงกล่าวพูดละชีว่า ถ้าหากว่าเหตุการณ์มันเป็นไปได้นี้ว่า โดยมีใครมานิมนต์เราให้ไปแสดงธรรมในท่ามกลางประเทศไทยนี้ สมมุติเราขึ้นเวทีคนเดียวนี้ เสียงจะกระจ่างไปหมดนี้ เราจะขึ้นทันที ออกให้โลกได้เห็นเรื่องพุทธศาสนาเป็นยังงี้ ๆ จะเปิดออกให้หมดเลย ทั้ง ๆ ที่เก็บไว้มาสักเท่าไรก็ไม่เคยพูด ก็พูดตามนี้แหละ ดังที่ควรพูดแค่ไหนก็พูดแค่นั้น ๆ ไป เวลาที่จะให้เปิด เอ้า เอามาวางั้นเลย เปิดเลยทันที ๆ

ดังที่พวกนักข่าว ๆ เขามาหาวันนั้นหลายราย วันนั้นวันจะได้เปิดบ้าง เนอะ พอเขามาเอ้า ๆ ถ้ามมาเราจะตอบ นั้น ขึ้นแล้วนะ เขาก็ถามมาได้แค่ภูมิของเขา พอถามมาบ๊อบออกผางนี้มันครอบไปหมด ๆ ที่เขากะโครงการนำมาจดมาไว้ไม่ทราบก็กระทรวง ๆ เขาจะมาถามเรา ธรรมะของเราเลยครอบไปหมด ที่นี้เลยไม่มีที่ถาม หมด หายสงสัย เป็นยังงั้น

ธรรมะพระพุทธเจ้าของเลิศเลอสุดยอดเป็นอยู่ที่หัวใจ เราถึงได้พูดชีว่า ถ้าเป็นโอกาสที่เราจะพูดอย่างนี้เนะ เอ้า ให้ขึ้นเวทีกลางกรุงสยามเลย แล้วการพูดให้ได้ยินทั่วถึงกันหมด เราจะพูดทันที จะเปิดโลกธาตุให้โลกทั้งหลายได้เห็นสักทีนึง ความรู้ความเห็นที่เป็นอยู่ในจิตนี้จะออกให้มันเต็มเหนี่ยว ๆ ๆ เขาไม่รู้ก็ตามแต่ได้ฟังก็เอาเข้าใจไหมละ ทางนี้รู้ที่ออกจากรู้นี้ฟาดเลยไม่มีขัดมีข้อง เรื่องธรรมภายในใจไม่มี ให้เอาอย่างนั้นนะไปปฏิบัติเมื่อมันรู้มันเป็นอย่างนั้นนะ จิตนี้ เวลามันรู้มันเปิดโล่งไปหมดเลย ไม่มีอะไร

จึงว่า ศาสนาพุทธ ๆ นี้เลิศเลอสุดยอด ๆ เอามาพิจารณาเทียบอะไร ๆ มันจึงได้เห็นชัดเจนว่าไม่ใช่ศาสนา มีแต่ข้อศิกของศาสนา ของพุทธศาสนา ศาสนานั้น ศาสนานี้ เรื่องของกิเลสทั้งมวลเข้ามาครอบก็เข้ามาเผาศาสนา ศาสนาเหล่านั้นไปที่ไหนศาสนาพุทธ ๆ แหก ๆ คือ มันตีเอา ๆ กิเลสนั้นแหละ ถือว่าเป็นศาสนาว่าเอาเฉย ๆ มันไม่ใช่ศาสนา มันเป็นภัยของศาสนานะ ดูซิ ครอบฆ่าฟันกันแหวกเหลวไปหมด ศาสนาท่านสอนให้รบกันที่ไหน ไม่รบ ใคร ศาสนาอะไรที่มีอำนาจมากเท่าไรยิ่งเผาได้มาก เผาได้มากไม่มีเหลือ วันนีพูดมากพอสมควรแล้ว พูดอันนั้นให้ฟัง พูดอันนี้ให้ฟัง พอแล้วจะพูดอะไรอีก

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th